

Một thanh niên giàu có có 4 bà v. Ông yêu người v th t nhất, luôn mua sắm cho bà ta những bộ đồ sang trọng đắt tiền. Ông nâng niu chi u chu ng, coi người v th t như món đồ trang sức quý.

Ông cũng rất yêu người v th ba. Ông tận hào v người v này và luôn mua “khoe” v v i b n bè. Tuy nhiên, trong ông luôn thấy ng tr c n i lo s bà b đi v i người đàn ông khác.

Ông cũng yêu người v th hai. Ông coi bà như người b n tâm tình, người giúp ông vượt qua những khó khăn trong cuộc sống. Bất cứ khi nào gặp khúc mắc, ông đều tìm đến bà.

Người v th nhất là người rất chân thành, chung thủy, luôn kề vai sát cánh bên ông lo toan chu đáo chuyện gia đình. Tuy nhiên, ông lại không yêu bà v th nhất. Mặc dù bà rất yêu ông, ông hầu như chẳng bao giờ chú ý đến bà.

Một ngày, ông ngã bệnh. Ông tự biết rằng mình sắp từ giã cõi trần. Ông nghĩ về cuộc sống giàu sang xa hoa và tự nhủ: “Hiện mình có 4 bà v. Nhưng khi mình chết, lại chỉ có một mình. Thế thì cô đến làm sao!”.

Ông ta hỏi bà v th t: “Tôi yêu mình nhất, luôn dành cho mình sự quan tâm đến biết và những điều tốt đẹp nhất. Tôi chẳng còn sống được bao lâu nữa, liệu khi tôi chết, mình có nguyện đi theo tôi không?”.

“Không đâu” - Bà v th t đáp lại và bước đi.

Câu trả lời như một nhát dao cứa vào. Ông hỏi người v th ba: “Tôi yêu bà nhiều nhất, tôi sắp chết rồi, bà có nguyện theo tôi không?”.

“Không, cuộc sống vẫn đang đẹp mà. Sau khi ông chết, tôi sẽ tái hôn”. Trái tim ông run lên đau đớn.

Sau đó, ông hỏi người v th hai: “Bất cứ khi nào gặp vấn đề khó khăn rồi gì tôi cũng đều tìm đến bà. Bây giờ tôi xin bà hãy kề vai sát cánh cùng tôi lần cuối cùng. Khi tôi chết, bà có nguyện đi theo tôi không?”.

Bà v th hai trả lời: “Xin lỗi, lúc này tôi không thể giúp ông được. Nếu có, tôi chẳng dám linh cảm ông ra mặt thôi”. Ông nghe câu trả lời mà như sét đánh ngang tai. Ông thấy sự quá đau đớn vì người v mà ông nghĩ có thể tin tưởng nhất cũng bỏ rơi ông.

Chuyên môn ba v

Tác Giả: Ng c Bích (Theo Indianchild)

Thứ Bảy, 16 Tháng 10 Năm 2010 05:56

Bà ng có m t gi ng nói c t lên: “Tôi s đi cùng ông, đi đ n b t c n i nào ông t i”. Ông dáo dác tìm ki m ch nh n c a gi ng nói và nh n ra đó chính là ng i v th nh t, ng i mà ch ng m y khi ông đ ý t i.

Trông bà g y và xanh xao quá. R ng r ng xúc đ ng, ông nói: “Đáng l ra tr c đây tôi ph i chăm sóc bà nhi u h n n a”.

M i chúng ta ai cũng có 4 bà v . Bà v th t chính là thân th c a chúng ta. Cho dù ta có chăm chút, trau chu t đ n m y, r i nó cũng r i b ta khi ta ch t.

Còn bà v th ba? Đó chính là c a c i, đ a v . Khi chúng ta ch t, chúng s n sàng đi theo ng i khác.

Bà v th hai chính là gia đình và b n bè. Cho dù có thân thi t đ n m c đ nào, khi ta ch t, h cũng ch khóc đ a ta ra m mà thôi.

Bà v th nh t chính là tâm h n ta, th ng b l ng quên khi ta ch y theo ti n tài, đ a v , danh v ng, c a c i, nh ng nó s theo ta su t cu c đ i.

T t h n h t là nuôi d ng tâm h n ngay t bây gi , vì đó là “ng i” thân tín nh t bên ta. Đ ng đ ph i h i h n vì đã l ng quên nó.